

A MAGÁNY

Árva Emil

Isten nélkül árva az ember,
nem gyógyul pénzzel, szerelemmel;
sikeres pálya mit sem ér,
ha szíved szomja elkísér.

...

Boldog családban is talány,
mért kínozz néha a magány.
Mindig marad egy hiányérzet:
tudja-e valaki, mit érzek?

Érti-e valaki lelkemet,
mit kimondani nem lehet?
Ki tett ide erre a földre,
mint bábut a játékmezőre?!

Mi okból, mi célból tett ide?
S van-e értem aggódó szíve?
Izgul-e ÉRTEM igazából,
ki egy vagyok több milliárdból?...

...Halló! ...Valaki beleszól?
...Vagy bolygok csak, mint meteor,
nem felel más, csak a visszhang,
s életem célja: egy sírhant...?

...

Tudod, Jézus már bizonyított:
halálával Ő ajtót nyitott.
Imában beléphetsz: RÁD VÁRNAK!
...És itt vége a nagy magánynak.

Forrás: www.keresztenydalok.hu